บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของหัวข้อการวิจัย

นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ในปัจจุบันต่างเห็นความสำคัญของการอ่านและให้ความสนใจในเรื่องนี้มากขึ้นเป็นลำดับ จะเห็นได้จากงานวิจัยทางด้านนี้ซึ่งทวีจำนวนขึ้นตลอดเวลา

สมิทและเดแชนท์[1] ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า

> ...Reading is a primary avenue to all knowledge. It offers access to the information, ideas, ideals, aspirations, and happenings of both the past and the present. Through reading one extends his environment from home and community to the world as a whole.

นอกจากนี้แฮริส[2] ยังกล่าวถึงการอ่านว่า การอ่านมีส่วนในชีวิตประจำวันของคนในถิ่นเจริญมากจนกระทั่งคนเหล่านั้นนึกไม่ออกว่าชีวิตที่ปราศจากการอ่านเป็นอย่างไร

สำหรับคนไทย การอ่านก็มีความสำคัญไม่น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการศึกษา นักเรียนหรือนักศึกษาในระดับสูงจำเป็นต้องอ่านตำราและบทความทางวิชาการมากมาย แต่ตำราส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ ฉะนั้น การอ่านจึงเป็นปัญหามาก ปัญหาของการอ่านนอกจากจะอยู่ที่อ่านเป็นหรือไม่แล้ว ยังอยู่ที่ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษด้วย

---

[1]Henry P. Smith and Emerald V. Dechant, Psychology in Teaching Reading (N.J.: Prentice Hall, Inc., 1961), p. 1.

[2]Albert J. Harris, Effective Teaching of Reading (New York: David McKay Company, Inc., 1963), p. 1.

ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านและความจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย แต่ความสามารถในการอ่านเป็นสิ่งที่ต้องสร้างสมมาแต่เด็ก ฉะนั้นผู้วิจัยจึงสนใจการสอนอ่านในขั้นต้น ๆ และใคร่จะทำการวิจัยเพื่อหาวิธีสอนที่ให้ผลดีต่อนักเรียนมากที่สุด

จากการค้นคว้าในเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้พบบทความที่น่าสนใจเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับการสอนอ่านของ ดร.ดิมิทริเจวค[3] แห่งมหาวิทยาลัยเบลเกรด ยูโกสลาเวีย กล่าวถึงการทดลองสอนอ่านด้วยวิธีที่ต่างกัน โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 40 คน กลุ่ม A เรียนอ่านและพูดไปพร้อม ๆ กัน ส่วนกลุ่ม B เรียนอ่านหลังจากฝึกพูดอย่างเดียวก่อน การทดลองสอนใช้เวลา 12 สัปดาห์ นักเรียนที่ใช้ทำการทดลองอายุประมาณ 11-12 ปี ผลของการทดลองปรากฏว่า กลุ่ม B มีสัมฤทธิผลในการเรียนดีกว่า กลุ่ม A นอกจากนี้บรรยากาศในห้องเรียนและที่ท่าของนักเรียนในกลุ่ม B ต่อการเรียนยังดีกว่า กลุ่ม A อีกด้วย บทความดังกล่าวนี้ ทำให้ผู้วิจัยเกิดความคิดที่จะศึกษาวิธีสอนอ่านอังกฤษด้วยการทดลองบ้าง

วิธีสอนอ่านภาษาอังกฤษเท่าที่ปฏิบัติกันอยู่ในประเทศไทยขณะนี้ เจือจันทร์ จงสถิตอยู่[4] ได้ทำการวิจัยพบว่า ครูอาจารย์ส่วนหนึ่งนิยมสอนอ่านด้วยวิธีแปล แต่ส่วนใหญ่สอนศัพท์และโครงสร้างก่อนเริ่มสอนอ่าน

อย่างไรก็ตาม วิธีสอนแต่ละอย่างมิได้ให้ผลดีอย่างไม่มีที่ติ แต่ละวิธีก็มีทั้งส่วนดีส่วนเสีย การสอนอ่านแบบสอนศัพท์และโครงสร้างก่อนการอ่านนั้น แม้จะมีผู้สนับสนุนมาก ผู้ที่คัดค้านความเห็นนี้ก็มีไม่น้อย

---

[3]Naum R. Dimitrijevec, "Teaching Reading in English as a Foreign Language," English Teaching Forum, III (Autumn, 1965), pp. 16-20.

[4]เจือจันทร์ จงสถิตอยู่, "โครงการการสอนอ่านอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2514), หน้า 71.

เนื่องจากประเทศไทยมีวิธีสอนอ่านที่ต่างกันอย่างเห็นได้ชัด 2 วิธี คือวิธีแปลกับวิธีสอนศัพท์และโครงสร้างก่อนการอ่าน และการสอนทั้ง 2 วิธีนี้ยังไม่มีการยอมรับเป็นเอกฉันท์ว่าวิธีใดดีกว่า ดังนั้นผู้วิจัยจึงตกลงใจทำการทดลองเปรียบเทียบผลของการสอน 2 แบบนี้ด้วยตนเอง ได้เลือกทำการทดลองสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยเหตุผล 2 ประการ คือ

1. ผู้วิจัยเป็นครูสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยฝึกหัดครูแห่งหนึ่ง และวิชาที่สอนอยู่เป็นประจำคือ วิธีสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยม การทดลองสอนระดับมัธยมจึงเป็นสิ่งที่จะมีประโยชน์ต่องานในหน้าที่

2. เหตุที่เจาะจงเลือกชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก็เพราะผู้วิจัยเคยเป็นครูประจำชั้นนี้ก่อนที่จะมารับราชการในกรมการฝึกหัดครู ได้รู้จักคุ้นเคยกับแบบเรียนในระดับนี้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังได้เคยวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษระดับนี้ในโอกาสที่ทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี เรื่อง "การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1" ด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะเปรียบเทียบผลของวิธีสอนอ่านอังกฤษแบบวิธีแปลกับวิธีสอนศัพท์และโครงสร้างก่อนการอ่าน การเปรียบเทียบนี้ถือเอาคะแนนวัดสัมฤทธิผลในการเรียนเมื่อการทดลองสอนเสร็จสิ้นลงแล้วเป็นเครื่องตัดสิน คะแนนวัดสัมฤทธิผลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งวัดสัมฤทธิผลความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension) อีกส่วนหนึ่งวัดสัมฤทธิผลความสามารถในการอ่านออกเสียง (Accurate Pronunciation) การแบ่งคะแนนออกเป็น 2 ส่วนเช่นนี้ ก็เพื่อให้สอดคล้อง

กับการสอนซึ่งมุ่งฝึกนักเรียนให้สามารถอ่านบทเรียนเข้าใจและออกเสียงได้ถูกต้องพอควร[5]

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้วางขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเปรียบเทียบวิธีสอน 2 แบบนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสมบูรณ์ปัญญา จังหวัดพระนคร ซึ่งเป็นโรงเรียนราษฎร์หญิง ผู้วิจัยเลือกทำการทดลองเฉพาะนักเรียน 2 ห้องเรียนเท่านั้น

2. จำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มไม่ต่ำกว่า 30 คน และไม่สูงกว่า 40 คน

3. การทดลองเริ่มต้นในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2515 และเสร็จสิ้นลงเมื่อปิดภาคนั้น

4. นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ใช้หนังสือแบบเรียนเหมือนกัน คือหนังสือ English For Thai Students Book I

5. การสอนมุ่งฝึกนักเรียนให้สามารถอ่านบทเรียนเข้าใจและออกเสียงได้ถูกต้อง

6. เครื่องมือในการวิจัยคือแบบทดสอบ 2 ชุด ชุดแรกใช้ทดสอบความรู้เดิมของนักเรียนเพื่อจัดกลุ่มก่อนทำการทดลอง ชุดหลังใช้วัดสัมฤทธิผลในการเรียนของนักเรียนหลังจากได้รับการสอนแล้ว แบบทดสอบทั้ง 2 ชุดนี้ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างเอง

---

[5]รายการสอน

1. ฝึกให้สามารถอ่านหนังสือที่กำหนดให้เข้าใจและออกเสียงได้ถูกต้องพอควร

กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.ศ.1-2-3) พุทธศักราช 2503 (พระนคร: คุรุสภา, 2509), หน้า 10.

ข้อตกลงเบื้องต้น

แบบทดสอบที่นำมาใช้ทั้ง 2 ชุด สามารถวัดความรู้เดิมและสัมฤทธิผลในการเรียนของนักเรียนได้จริง เพราะมีเนื้อหาคลุมสิ่งที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว มีการทดลองใช้ วิเคราะห์ข้อสอบ ตลอดจนปรับปรุงข้อสอบอย่างดี

สมมติฐานในการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านอังกฤษทั้งแบบแปล และแบบสอนศัพท์และโครงสร้างก่อนการอ่าน มีสัมฤทธิผลในการอ่านเท่ากัน ทั้งในด้านความเข้าใจในเรื่องที่อ่านและความสามารถในการอ่านออกเสียง

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ อาจมีข้อบกพร่องและผลของการวิจัยอาจจะไม่ถูกต้องเต็มที่ทั้งนี้ เพราะผู้วิจัยไม่สามารถคุมสภาพการเรียนรู้ของนักเรียนนอกห้องเรียนได้ อนึ่ง การเรียนรู้เป็นขบวนการต่อเนื่อง ฉะนั้น ผลของการทดสอบจึงไม่ใช่ผลของการสอนในช่วงเวลาเพียง 1 ภาคเท่านั้น แต่เป็นผลของภูมิหลังของนักเรียนรวมอยู่บ้าง แม้ผู้วิจัยจะได้ควบคุมในเรื่องความรู้เดิมของนักเรียนแล้วก็ตาม

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยคาดว่าประโยชน์ที่จะได้รับจากผลของการวิจัยครั้งนี้คือ

1. ส่วนดีและส่วนบกพร่องของวิธีการสอนทั้ง 2 แบบ ซึ่งพบในการทดลองครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีการสอนของครูผู้สอนภาษาต่อไป

2. ผลของการวิจัยครั้งนี้อาจช่วยให้ข้อคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษในประเทศไทย

3. วิทยานิพนธ์ฉบับนี้อาจเป็นแนวทางของคนรุ่นหลังให้คิดทดลองเปรียบเทียบการสอนภาษาอังกฤษในแง่ต่าง ๆ (เช่น สอนเขียน สอนสนทนา) โดยใช้วิธีสอนแบบที่ต่าง ๆ กันออกไป และสอนในระดับต่าง ๆ

คำจำกัดความของการวิจัย

นักเรียน หมายถึงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสมบูรณ์ปัญญา ซึ่งผู้วิจัยจัดให้กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม ใช้วิธีสอนแบบวิธีสอนศัพท์และโครงสร้างก่อนการอ่าน และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองใช้วิธีสอนแบบวิธีแปล

วิธีสอนแบบวิธีสอนศัพท์และโครงสร้างก่อนการอ่าน หมายถึงวิธีสอนอ่านโดยเลือกศัพท์และโครงสร้างที่คิดว่าจะเป็นปัญหาจากบทเรียนขึ้นมาสอนก่อน อธิบายและการฝึกการใช้ศัพท์และโครงสร้างนั้นด้วยปากเปล่า ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ใช้อุปกรณ์การสอนเพื่อประกอบคำอธิบายให้นักเรียนเข้าใจดีขึ้น เมื่อแน่ใจว่าไม่มีสิ่งใดในบทเรียนที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนแล้ว จึงให้นักเรียนอ่านบทเรียน

วิธีสอนแบบวิธีแปล หมายถึงวิธีสอนอ่านโดยให้นักเรียนอ่านบทเรียนก่อน เมื่ออ่านแล้วครูจึงแปลความหมายของบทเรียนนั้นให้นักเรียนฟัง อาจช่วยกันแปลไปพร้อม ๆ กับนักเรียน ในขณะที่แปลถ้าพบศัพท์คำใดหรือโครงสร้างใดที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน ครูจะหยุดแปลแล้วอธิบายความหมายของศัพท์หรือโครงสร้างนั้น เมื่อนักเรียนเข้าใจดีแล้ว ครูก็จะแปลต่อไป วิธีสอนแบบนี้ครูใช้ภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่

สัมฤทธิผล หมายถึงคะแนนที่นักเรียนได้จากการทดสอบ